(184)

هو الله

ای یار قدیم آنچه بجناب حیدر قبل علی مرقوم نموده بودید معلوم و مفهوم شد و ایشان همواره بذکر شما مشغولند و بیاد شما مأنوس در آستان مقدس بکرات بیاد شما افتادند و طلب مدد و فیض عنایت نمودند من نیز در این عمل مبرور شریک و سهیم ایشانم و امیدوارم که از هر جهت تأییدات حضرت احدیت احاطه نماید در این ایام چون نفحه عذاب بآن اقالیم مرور نمود اسباب مشقتی از برای آنجناب حاصل شد ولکن موقتست ملال نیارید و کلال حاصل ننمائید من بعد بهتر گردد و اسباب روح و ریحان حاصل شود سبحان الله در قرآن میفرماید و لقد اخذناهم بالعذاب الأدنی دون العذاب الأکبر لعلهم یرجعون با وجود این این قوم پرلوم را اسباب تنبه باعث ازدیاد غفلت گردد مانند طفلانند که تحریک مهد سبب استغراق در خوابست یعنی تحریک که سبب ایقاظست مورث ازدیاد نوم شود دعهم یخوضوا و یلعبوا حتی یرجعوا الی الدرکات السفلی باری احبای الهی باید کل در این موارد بنهایت ثبوت و استقامت قیام نمایند و مطمئن بحفظ و حمایت حق باشند ابدا اضطرا بی‌حاصل ننمایند این امراض مانند سپاه و لشکر است اگر در مقابل عساکر مهاجمه انسان اندک اضطرابی بنماید شبهه‌ئی نیست که مستولی گردند و در میدان تالان و تاراج نمایند ولکن اگر انسان ببسالت و شجاعتی خارق العاده مقابلی عساکر جراره نماید دشمن هر چند قوی و جسور باشد در میدان حرب مقاومت نتواند فرار اختیار کند حال احبای الهی نیز در چنین موارد یعنی هجوم مرض وباء باید در نهایت سکون و وقار و اطمینان و قوت قلب حرکت نمایند و جمیع یاران الهی را تحیت مشتاقانه برسان (ع ع)